

Skien, 4. juli 2007, vedtak i sak 172-2006.

Klager: NN

Innklaget: Conecto, Postboks 85, 1332 Østerås

Saken gjelder: Om klager har saklig interesse av å få behandlet klagen selv om inkassosaken er trukket og klager ikke er ilagt inkassoomkostninger, og spørsmål om dekning av utgifter til advokat.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www.inkassoklagenemnda.no

1. Kravet.

Hovedkravet utgjør kr 31280 i henhold til faktura 26.08.05 fra XX. Betalingsoppfordring ble sendt 31.03.06. Utenrettslig inkassoomkostninger var da tillagt med kr 2200. Gjentatt betalingsoppfordring ble sendt 03.05.06 tillagt utenrettslige inkassoomkostninger med kr 4400.

2. Saksforholdet.

Klagers advokat fremmet 22.08.05 reklamasjon til fordringshaver med bakgrunn i mangler ved arbeid utført i klagers leilighet. Kravet ble likevel oversendt til inkasso og betalingsoppfordring ble sendt 31.03.06.

Klagers advokat tilskrev innklagede og viste til at kravet var omtvistet, ”noe som burde være kjent for Dem og Deres klient”. Det fremgår av brevet at klagers advokat reagerte meget sterkt på at innklagede hadde varslet inkassosak på vegne av fordringshaver.

Innklagede informerte om at de ikke hadde vært kjent med at saken var omtvistet i brev 10.04.06 til klagers advokat og opplyste om at saken var stoppet i deres system, og at de ville komme med tilbakemelding rett over påske. Innklagede foretok så en kredittsjekk av klager. I brev 03.05.06 direkte til klager ble denne underrettet om at innklagede var gjort kjent med at det hersket uenighet om kravet. Innklagede skrev videre at ”saken sendes over til forliksrådet for videre mekling. Ønskes det å unngå dette, må vedlagte giro betales innen forfall”. Gjentatt betalingsoppfordring med varsel om rettslig behandling inkludert salær kr 4400 ble sendt samme dag.

I brev 18.05.06 etterlyste klagers advokat svar på brev 06.04.06 til innklagede. Klagers advokat viste til at han var overrasket over at klager var tilskrevet direkte da hun var representert ved advokat. Advokaten viste videre til at det var overraskende at innklagede fastholdt kravet på inkassosalær så lenge de erkjente at kravet var omtvistet. Innklagede sendte på nytt svar direkte til klager. I brev 22.05.06 opplyste innklagede at de forholdt seg til klager, siden det ”ikke foreligger noen fullmakt fra Dem som tilsier at vi kan forholde oss til Deres advokat”. Det het videre at ”Vi informerer med dette at det tas ut Forliksklage på saken slik at mekling kan foregå i Stavanger Forliksråd. Det er ikke opp til oss å avgjøre en tvist. Conecto AS var ikke kjent med at De bestred kravet når vi mottok oppdraget fra XX.”

Klagers advokat skrev i brev 24.05.06 til innklagede at han ”finner innklagedes håndtering av saken oppsiktsvekkende. For det første fordi Conecto AS innleder inkassosak i en sak der fordringshaver er kjent med at det foreligger en tvist.(...) For det andre fastholder Conecto AS inkassosaken og sender klager oppfordring om å betale hovedstol og inkassosalær i en sak som ikke er en inkassosak. For det tredje unnlater Conecto AS å forholde seg til klagers representant, vel vitende om at advokat i alle fall gjennom prosesslovgivningen har den fullmakt han påberoper seg.” Klagers advokat fremsatte samtidig et krav om dekning av klagers utgifter til advokatbistand med kr 2800 med tillegg av mva.

Klage ble fremsatt for Inkassoklagenemnda i brev 02.06.06. I klagen ble det vist til at inkassoselskapet har opptrådt rettsstridig ved å kreve inkassosalær dekket og ved å gjøre denne saken til en inkassosak. Det ble videre vist til at innklagede har oversett at klager er representert ved advokat, og at klager av

denne grunn har opplevd det som en stor belastning å motta brev direkte, og at innklagede har foretatt en kredittsjekk av henne.

I brev fra sekretariatet for Inkassoklagenemnda 26.09.06 ble saken oversendt innklagede for uttalelse. Innklagede opplyste i sitt tilsvarende til sekretariatet at fordringshaver hadde trukket saken som forlikt. Det ble samtidig opplyst at fordringshaver ville bære omkostningene i saken. Innklagede erkjente at inkassosalær ikke skulle vært påført etter at tvisten ble kjent, og at de skulle ha forholdt seg til klagers advokat. Innklagede beklaget og informerte om at saken var avsluttet ved innklagedes kontor.

Sekretariatet for Inkassoklagenemnda avviste klagen med bakgrunn i at saken var trukket som forlikt. Sekretariatet mente at det ikke lenger forelå noen tvist om forpliktelser etter inkassoloven. Det het videre i avvisningsbrevet at det ikke ligger til Inkassoklagenemnda å ta stilling til om saksbehandlingen før sakens avslutning har vært i samsvar med god inkassoskikk. Klagers advokat opprettholdt klagen i brev 05.10.06. Advokaten mente at det forhold at fordringshaver innstiller inkassosaken ikke kan hindre klager i å få stadfestet at innklagede har opptrådt i strid med god inkassoskikk. Det ble vist til at saken ikke har fått en løsning. Kravet er ikke betalt. Det anføres videre at klager ikke har hatt innflytelse på at fordringshaver ensidig har stoppet inkassosaken, og at klager har krevd dekket sine utgifter i saken som fortsatt står udekket. Avslutningsvis heter det at dersom det tilligger Inkassoklagenemnda å ta standpunkt til saksomkostningsspørsmålet bes dette gjort. Vedlagt brevet følger en kopi av brev fra klager til fordringshaver som viser at tvisten om hovedkravet ikke er avgjort.

Saken ble 24.05.06 oversendt nemndas leder som 30. 05.07 besluttet at saken skulle fremmes for nemnda.

3. Partenes anførsler.

Klager v/adv. YY anfører at innklagede har opptrådt i strid med god inkassoskikk ved at innklagede iverksatte inkassosak i en sak der fordringshaver var kjent med at det forelå tvist og ved at de fastholdt kravet på inkassosalær i en sak de var kjent med var omtvistet. Det anføres videre at klager har opplevd det som en stor belastning å ha blitt kredittsjekket og å motta brev direkte selv om hun var representert ved advokat. Klagers advokat anfører videre at det forhold at fordringshaver har avsluttet inkassosaken ikke kan hindre klager i å få stadfestet i Inkassoklagenemnda at innklagede har opptrådt i strid med god inkassoskikk.

Det fremkommer videre at klager finner det uklart hva som ligger i at saken er trukket som forlikt da klager ikke har hatt innflytelse på dette og fordi saken ennå ikke har fått sin løsning. Klager ber nemnda ta standpunkt til saksomkostningsspørsmålet dersom dette tilligger Inkassoklagenemnda.

Innklagede erkjenner at inkassosalær ikke skulle vært påført etter at tvisten ble kjent, og at de skulle ha forholdt seg til klagers advokat. Det opplyses om at fordringshaver har trukket saken som forlikt, og at fordringshaver bærer omkostningene i saken. Innklagede bekrefter at inkassosaken er avsluttet ved deres kontor.

1. Inkassoklagenemndas syn på saken.

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven. Nemnda skal således ikke ta stilling til ansvaret for det underliggende kravet, men må likevel vurdere om skyldneren har innsigelser som det er rimelig grunn til å få vurdert, jf inkassoloven § 17 andre ledd. Hvis det er tilfelle, dreier det seg ikke om en inkassosak hvor det kan kreves inkassoomkostninger, men saken hører under domstolene, og det blir i stedet spørsmål om saksomkostninger.

Nemnda må legge til grunn at fordringshaver til slutt trakk saken fra inkasso uten at klager ble belastet noen inkassoomkostninger. Det er i nemndas praksis lagt til grunn at når fordringshaveren ettergir omkostningene bortfaller klagers ”saklige interesse” i å få saken behandlet for nemnda fordi man ikke ved en slik avgjørelse ville oppnå noe annet eller mer enn innklagedes erkjennelse av å ha opptrådt feil når kravet på inkassosalær samtidig frafalles, jf. dog nedenfor for så vidt gjelder nødvendige utgifter til advokat. Denne del av klagen blir derfor å avvise.

Når det gjelder det forhold at saken ikke er løst, har klager vist til at fordringshaveren ikke har foretatt utbedring i tråd med avtale om det. En slik omgjøringsavtale er ikke en del av inkassosaken, men en del av det underliggende forhold som ligger utenfor Inkassoklagenemndas kompetanse å ta stilling til. Også i så måte blir klagen å avvise.

I henhold til nemndsavtalen § 6.3 kan nemnda i spesielle tilfeller pålegge innklagede å dekke nødvendige saksomkostninger for klager. Inkassoklagenemnda finner det kritikkverdig at innklagede – etter å ha blitt klar over klagerens innsigelser mot hovedkravet, og at hun var representert ved advokat – fortsatt fastholdt kravet på inkassosalær og tilskrev fordringshaveren direkte. Nemnda finner at det i denne situasjonen var nødvendig for klager å benytte advokat. Saksomkostninger er angitt med kr 2800 med tillegg av merverdiavgift. Omkostningene er etter nemndas syn rimelige og nødvendige for å ivareta klagerens interesse i saken, og innklagede pålegges å erstatte klagerens utgifter i tråd med det som er krevd.

Vedtaket er enstemmig.

2. Vedtak.

Innklagede betaler saksomkostninger til klager med kr 2800 med tillegg av merverdiavgift.

For øvrig avvises klagen.

Rune Jensen
Leder inkassoklagenemnda